

מסורת הש"ס

(א) [ברכות יט. ויטנ']
(ב) [עיר חום] גיטין ג. דיה
מין חום? לעיל פד. דיה
(ג) [לעיל ג]
חולין מד; (ד) [לעיל פה.
ויטנ'] (ה) וסחא דשעתא
חמלי דקא חמלי גביט
כ"ל רש"י. (ו) [ח' חום]
לעיל ג. חום? חולין פד;
(ז) [חמלי דקא דפוס חמלי]
שמו ד למחוק הך דבין
חמלי ויטנ' מחמלי
גיטותא. (ח) ויטנ' הערוך
ערך שבו מביא רמ"א.

הגהות הב"ח

(א) גב' בחורי דנפיש, ג"כ
ע"ל ריש דף ל' ע"א;

הגהות הגר"א

[א] נש' מלך בנימין ניש'
היהלם לניב מלך בנימין
ובתך ביי דלל פלני וכן
תמנע תרננים השמטו
כל זה [ב] רש' דיה
תנדר דתתא, למד רי'
לניב וירפ' פ' להניח
ומנח' אין נ'ל דלל
לניב פ' ביי דלל פלני:
[ג] מנח' דיה מלל, ויהי
פ' רי', ניש' אלל ביי פ'
רש' שטוקן להס' שפר
תמנע אלל פלני תמנע
אחרות הדק (ומנח'
ירעו מנח' פ' קנין סין
לד' [ד] ש' דיה מנח'
ניש' גניס רי', ניש' אלל
התנכרים מנח' שפר
גלל מנח' ומנח' רי':

ברשות מוכר. אם קיבל עליו מוכר אחריות הדרך: **מוסר.** דאין
בכאן מלוה עד שתמכר וכל מה שתמכר ביוקר של בעלים הראשונים
הוא: **ברשות לוקח אסור.** דמהשתא מלוה הוא גביה ויהיב ליה
טופיינא דממיה בריביתא: **הנס לי.** ואוכלם כאן ואני אעלה לך

לחזק פלוגי מפירות שיש לי שם: יש
לו שם מופר. דמהשא חוקמניה
בשרותיה. ואע"כ דלא משך סהא
בסאה לאו רביה קלוה היא אלא
באק רביה רדיק וכו' יש לי סה
גזור: אין לו כחוס מקוס אסור.
דבשכר מהמתו נתן לו זה במקוס
דיוקר: והפחמיה מעליס במקוס יוקר
במקוס חול ואין חוששין. ההמרים
ההמשחכרים בתבואה ומכירים ממקוס
החול למקוס יוקר מותר להם ליקח
מעושת בעבלי בחים עשירים במקוס
היוקר ע"מ ליתר להם לחזק פלוגי
הפירות שישן מקוס החול ואין
חוששין שיהא רביה שכר המהמת
מעושת בדמפריס ואולי: מ"ע רב פסא
אפטר יתא להו דמגלו להו סרעא.
שעל ידי מעותיו של זה הכירים
סומרים ומכירים אותם בעלי בחים
של מקוס החול ויחזיקו להם בהקסא
וימשחכרים אלאס ואפילו לא היה זה
מחזיקו להם שום זמן אלא להכיר
על נדח נוח להם לערות ולהיות
שמונים לקבל עליהם אחריות הדך
על כך: דמולי גבייה. בני מקוס
החול כשמועשין שאין אלו משחכרין
בזה מחלי גבייה כדי שלא ימשכרין
ידיהם מלהרגיל אלאס: סגרא
סגרא. סגרא שאני ניכר עדיין.
[א] למאן דלמך דמגלו להו סרעא
יחלף למ"ד דמולי גבייה ליכא
דכיון דאני ניכר להם אין מאמינים
בדבריו והוא יתחם במקומו
בזול ואלו מחלי גבייה: בספרי
אשן ארבע. גבייה בוחא: בספרי
שם מקוס: אולן שיפא. גבייה בוחא:
וששקול שיפא. כיון דמקבל עליה
אחוסא דלורחא אין כלן רביה ואפילו
לא קיבל עליה אחוסא דלורחא קמי
במקוס מעליס במקוס היוקר
במקוס החול: מהו לעשות
בגורעותא קו. ששאר פרמטיא כנון
שכרי וזה וכסף ושאר מיני מתכות מי
אמריה מבואה מדדי דשכרי הוא
אמריה

חזקיהו ואחיו כל שעתא אמרינן יחאל להו דמגלו תרעא אי נמי דמחלו
 דבייהו אבל שאר פרבאטיא ליהא גילוי תרעא ולא אחזי דבייהו דמי
 ומסבך לו עשויין אי ימכרו לו למחר דפרבאטיא שנתקא פהם אינו
 יתקא למחר: **פרדוסא**. לקותין את הכרס בדמיס פרוסוס כל
 שנה זו כך וכך וקוקין אתה שנה שנה דמיס או סמדר אבל
 העירין לא הויע לביסור: **רב אסר**. דתשום הקדמת מעות למון
 הנעזר קמוזיל גביה והיו אגר נטר ליה: **ליון דהוי ביש סופא**.
 עשויים שיש קולקול בכרס כגון כרד או גשמים או קרד ומפסיד
 הכל ומקבל עליו כל ספיקי הפסד לא מייחזי כארד נטר ליה.
 מוהא נראה בעיני דבר חרטה כמו קדושין (דף מ:) מוהא על
 הראשונות: **מוודה רב כבורי**. מקום שבוירין כרמיס כבוריס
 עגבלה ומוירין את הטעלה בין שורות הכרמיס ומקבלקלין רגלי
 השוורים בקלחי שרשים שבקרקע והפסדן: **רב ששני שינשא**.
 בעלי כמים ההלום חנוהא לאריסיס לזרע ושולמין להם לגורן
 חנוהא חרשה: **סייעו בנושא דארעא**. בחריס ובקציר מעט:
 חנוהא כהלוה. סאה כסאה: **מנערי כגני**. שומרי הקמות עד
 לקציר: **הפוזר בני דרי**. סייעו את בני הבקעה דבישה חנוהא
 גמורין בהולכה ובהנאה קיעוש פורחא לפי ששנה יתה
 ממוחסיס שברכס עד גמר מירוח הגורן לה נותנים לבני חנוהא שום
 שפירות אינה משתלמת אלא לבקור ואין כלן התמנה ואם יסיפון לם אי
 שדויהם לאריסיס: **שקלי ארבעה**. כורין בחכירות השדה: **ומסלקי לאריסי**
דנער ליה עד אייר. שקל ימאה. וקא עברך דערך משום הממנה הכחיר
 ועדיין לא נתמלאת החנוהא כנשים ומספדין אותן הרבה וארעא לא
 יסביח: **אנא נטרנא ליה עד אייר ומרווחא ליה כמיה**. ושכר שדי

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

۷۷.

ברשות סוכר פותר. ובגן שנתן לו שזר עמלו ומזוני שלא יחא טורח לו בשזר הלוואה וא"כ אחי מאי קמיל ו"ל דסיפא אליעזרין ליה ברשות לוקח אסור דפ"ד ללא מימיו ברבית כיון שהוא מוכר במקום היקור כמו שהוא נותן לו כאן במקום האול:

המקרים מפני שמוכר המכור היקור

ברשות לוקח אסור
למקום מצאו חבירו
אעלה לך פירות שיש
לי פירות באותו מקום
החמרין מעלים במקום
כן חוששין מאי טעמא
דמגלו להו תרעא רב
ומר נחא להו דמוזיל
איכא בנייהו תגרא
ביעה ארבעה בכפר
רב וזוי לחמרי קביל
שקיל מיניהו חמשה
שוב שאני בעא מינה
לעשות בגרוטאות כן
דברי יוסי לעשות כן
והו רבי ולא דאמרי
טאות כן ולא הניחו
פדיאס ס"ב אסר
ביון דלקמיה שויר
דור ליה ושמואל שרי
א מחזי כי אנר נטר
גר חייא ומודי רב
יהו אמר להו שמואל
הפוכו בארעא כי
דמיא לא עמיא

מא מעמא נירא ארו דמנא? חלו
הרעא. לא הי"מ למימר כגון
דיהיי לכו שכו עמלם דמנא? דנשות
מוכר מוכר מ' לא הי"מ שום
מידם [2] ור"מ פ' דלמינו שכירות
החמרים נותן צעה"ח לחמרים ומ"מ
נראה דמדה לא יידי שכו עמלם
דלא יידי לא היה כריך כלל לטעמא
דגלוי דמנא ואחלי גביהו ומה
שדק ר"ח דמנא שנתן שכו החמרי'
לפי שדמה לו שכו מועט גלוי דמנא
ובמס' דקק דהקילו כחמים דבית
דרבנן כמו לעיל (דף סט.) ריש
עגלא לטעמא:

פירש בקונטרס ע"י מעות שביעס נכרים סומרים ומקיפין
להם סמורות אמרות וקשה דאקמז אינא בנייהו מגרז חדמא ולפירוש
אינא בנייהו נמי מגרז יסן דרעמא דמגלו לכו מרעא ליכא שהר
היכרם סא מימי קדם ונראה כפי ר"ח דפירש דמגלו דמגלו לה
מרעא שבעלי חיים המלים מגלים להם שער היורק שפעמים בעוד
שכולבים החמרים לתקום הוול וחורין ממקיפין כאן ובעלי חיים
מורעין להם ומסיעין להם למכור: **בבב** רנפיש פסדיהו [ד] ר"ח
גרים חמורי ופי' שמכר עלמס קטנים ולדות ועוד אכר וילולו יז בשנה
ואחת ומודה רב כהו דשרי שרגילות הרבה שמפילות והוה הקלכול יומר
ממיוהא של פרסס: **דשכשי** שיבשא. פי' בקונטרס בעלי
בתיים המלים חבואה לארסוס לורע ומשלמין להן לגורן חיינו חדשא
ולא אשכחן כסוס דוכמא שקורין וס שיכשי ושיכשי חיינו ומזרות
שומרגס (בראשית מ) שלשה שרגים תלת שיכשי וכן (ברכות דף ה:)
[דלא יידיז מר שיכשא לארסא] (ו) וכן שיכשא מארסא) ור"ח פירש
שומרגין מעות לבעל המזרות כך וכן הכשווי והס שריס יומר בשעת
שומרג הכרמים וליכא חיוהא בחמורות כמו בפירי ולכן מפרין שמואל
לפסוקי בראש:

דרכם לפיכך סייעו אותם כדי שתהא פעולתם מושבת עד כלות הגורן
ה שבר הממנת כסדרם אלא אחוילי מחלי לגביציו: **כולי עלמא**, החוכרים
בנים, כופין אותם לקצור ויתבאר ויהסתלק ממנה בנים: **ומר משום**
קא מוסיף אהון הוא רעדיבדיו שלא דין, שאם מסלקין אותן בנים
סא משעבד עד שחמשכל ההוצאה כל צרכה הלכך שלא דין היא
ני נוטל שלכך אני מפרין על ההוצאה ואינו בשכר הממנת ד' כרין:

עין משפט
גר מצודה

[illegible]

מוסף רש"י

אדם חשוב שאני יס לי
להחזיר על עצמו יותר
(חוריק יב) לפי שלמדים
סימנו (כתובות 19)
שהרואה אותו שהוא מיקל
עומד ומיקל יותר (שבת
10)